

[Rosing.]

større økonomiske ofre. Er der nogen bestemt måde at støtte erhvervet på, så er det gennem havneanlæg o. lign., som private ingen interesse har i at sætte penge i.

At Grønland, som i mange henseender er langt tilbage for det øvrige rige, er en del af Danmark, må vi huske på; det store opbygningsarbejde, som staten har påbegyndt, og som på nuværende tidspunkt ikke er skredet frem i en sådan grad, at det sikrer den grønlandske befolkning, bør fortsætte endnu i adskillige år.

Med disse bemærkninger anbefaler jeg regeringens forslag som helhed til en villig behandling og til vedtagelse, fordi det i sig selv er en sikker garanti for, at der sker noget i erhvervslivet deroppe til gavn ikke alene for den grønlandske befolkning, men også for rigets øvrige fiskerfamilier.

Ministeren for Grønland (Lindberg): Jeg vil gerne allerførst takke udvalgets flertal, fordi det har fulgt det fremsatte forslag i dets helhed. Jeg vil ligeledes takke den ærede ordfører for det kommunistiske parti for den tilslutning, der blev givet til lovforslaget. Jeg vil, hvor mærkeligt det end lyder, også takke mindretallet, takke det, fordi det i hvert tilfælde i nogen grad vil følge lovforslaget; men det ligger vel i sagens natur, at min tak ikke kan blive så varm over for mindretallet som over for flertallet.

Jeg synes, at mindretallet, venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget, har stillet denne sag op på en uheldig måde. Det er, ligesom man vil stille den op, som om der var tale om to forskellige principper, som om der i dette lovforslag var nedlagt noget i retning af, at man ville føre en socialistisk politik, hvor mindretallet vil føre en kapitalistisk politik. Det er det, jeg vil advare imod. Jeg vil advare derimod, fordi jeg synes, det virker uheldigt over for Grønland og de landsmænd, vi har deroppe: de kan få den opfattelse, at der virkelig er en dybtgående splittelse i det danske folketing med hensyn til spørgsmålet om ophjælpning af det grønlandske erhvervsliv. En sådan splittelse tror jeg slet ikke findes. Jeg tror i virkeligheden slet ikke, der er en så dybtgående uoverensstemmelse mellem flertal og mindretal, som man kunne få indtryk af ved at høre den

debat, der har været ført både ved sagens første behandling og her i dag ved dens anden behandling. Her er jo kun tale om, hvad der er mest hensigtsmæssigt i den foreliggende situation, og jeg kan forsikre de ærede ordførere hr. From og hr. Ninn-Hansen om, at der ikke fra ministeriets eller fra min side er tillagt dette lovforslag nogen som helst betydning i socialistisk henseende. Vi har udelukkende set på, hvad der var hensigtsmæssigt, hvad der kunne gøres i den givne situation for at fremme erhvervsmulighederne i Grønland, og det er, som flere af de ærede ordførere for flertallet har sagt, helt urealistisk at tro, at man kan få privat kapital interesseret i at bygge disse industrianlæg. Jeg sagde ved sagens første behandling, at hvis der var private, som var interesserede, anmodede jeg de ærede ordførere om at meddele mig det eller bede de pågældende folk om at henvende sig til ministeriet eller til mig. Denne behandling fandt sted den 13. februar i år; der er altså nu gået over 3 måneder, uden at jeg har set skyggen af én, der havde interesse i private investeringer i Grønland. Det skulle være mærkeligt, om ikke man med de forbindelser, som ikke mindst det ærede medlem hr. Ninn-Hansens parti har i kredse, der har kapital herhjemme, skulle have kunnet lokke bare én lille mand frem med bare en lille smule kapital. Det har man altså ikke kunnet. Derfor synes jeg, det er urealistisk at fremstille det, som om der virkelig stod folk parat med privat kapital til de investeringer, der er tale om i Grønland. Det gør der ikke; de findes ikke. Derfor vil jeg meget henstille til mindretallet, at man prøver at forstå værdien af, at vi over for grønlænderne står som et samlet folketing i denne sag, og det kan man gøre ved at trække sine ændringsforslag tilbage.

Der har været rettet nogle ganske bestemte spørgsmål til mig, som jeg skal prøve at besvare. Jeg synes ikke, der er nogen grund til i øvrigt at trække debatten ud, da der er blevet sagt pro et contra fra flertallets og mindretallets side, og jeg føler ikke trang til at gå mere ind i den diskussion. Det ærede medlem hr. Ninn-Hansen prøvede at stille nogle spørgsmål op, som grønlænderne ville stille mig til sommer, og samtidig prøvede han at skit-